Canon de rugăciune către Sfântul cuvios Isidor Pelusiotul

(s.v. 4 februarie / s.n. 17 februarie)

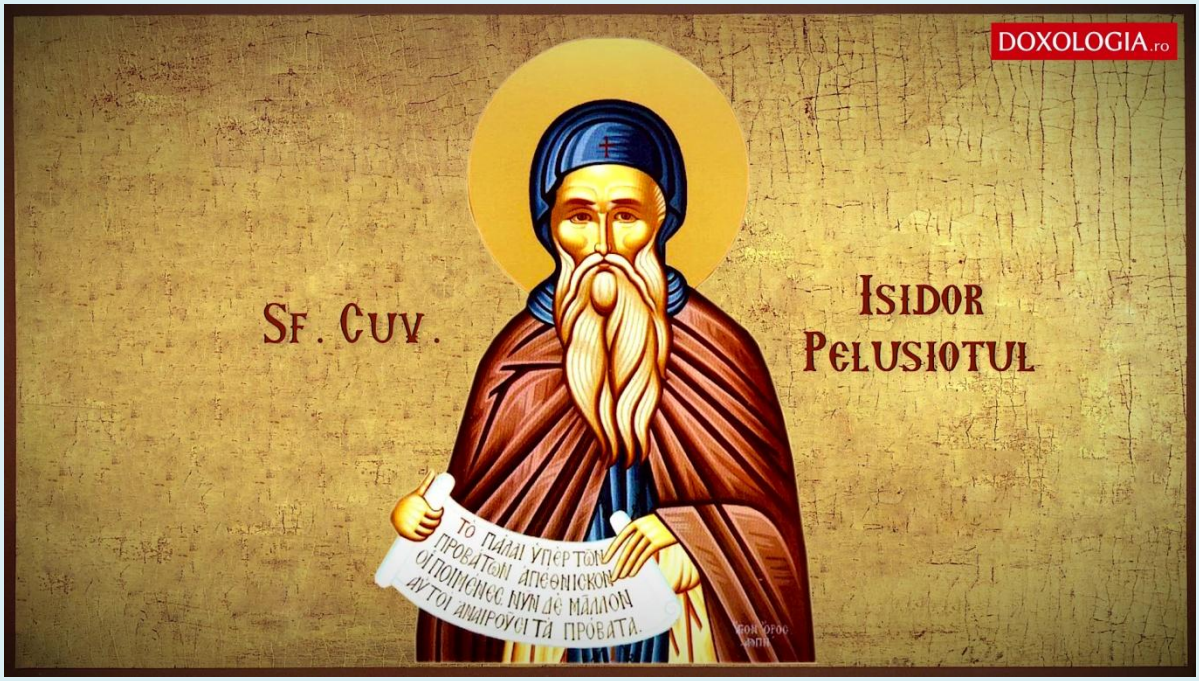

Sfântul cuvios Isidor Pelusiotul (†449) (s.v. 4 februarie / s.n. 17 februarie):

https://www.academia.edu/45207379/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Isidor_Pelusiotul_449_4_februarie_

https://archive.org/details/sf.-isidor-pelusiotul

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-isidor-pelusiotul

***

Materiale despre Sfântul cuvios Isidor Pelusiotul:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Isidor+Pelusiotul

https://independent.academia.edu/emystea/Sfin%C5%A3i-cuvio%C5%9Fi-%C5%9Fi-cuvioase

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Isidor+Pelusiotul

&&&

Troparul Sfântului cuvios Isidor Pelusiotul, glasul al 8-lea: Întru tine, părinte, cu osârdie s-a mântuit cel după chip; că, luând crucea, ai urmat lui Hristos; şi lucrând, ai învăţat să nu se uite la trup, căci este trecător; ci, să poarte grijă de suflet, de lucrul cel nemuritor. Pentru aceasta şi cu îngerii împreună se bucură, prea cuvioase părinte Isidor, duhul tău.

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Suspinul inimii mele celei zdrobite ascultându-l, Stăpâne, vindecă cumplita zdrobire a sufletului meu, Hristoase, cu rugăciunile cuviosului Tău, ca un Atotputernic.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicându-te cu înţelepciune dumnezeiască de la lucrarea faptei celei bune la curgerea cea curată de Dumnezeu, Sfinte Isidor, stând înaintea lui Dumnezeu de-a pururea, te-ai îmbogăţit în chip lămurit cu arătarea cea plină de desfătare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Apropiindu-ţi gura de paharul înţelepciunii, prea înţelepţeşte, ai scos de acolo curgere de daruri, cântând lui Dumnezeu cântare de biruinţă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca un nor uşor a venit la Tine Ziditorul, Stăpână prea curată, ca să surpe, ca un Atotputernic, cele făcute de mână ale Egiptului, Hristos, cel ce este Atotputernic.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt precum Tu, Doamne...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mintea cea pătrunzătoare luând aminte, prea lăudate, în chip lămurit la cunoştinţa celor ce sunt, printr-însa ai priceput fără de rătăcire pricina cea începătoare, ca un adevărat teolog.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcând din viaţa ta în chip vădit o necontenită cugetare la moarte, purtătorule de Dumnezeu de trei ori fericite, ai omorât pricinile patimilor celor trupeşti, fiind cuprins de dragostea nepătimirii.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucurându-te ai urmat lui Hristos purtând crucea, părinte, cu nevoinţă tare; şi cu Dânsul te-ai asemănat, pe cât a fost cu putinţă, prin curăţirea vieţii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Mai presus de Legile firii născând pe Stăpânul, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, ai stricat blestemul neascultării celei de demult, făcând să ţâşnească Izvorul binecuvântării.
Irmosul: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu, care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cinstita Biserică cu dumnezeiască cuviinţă cântă strigând; din cuget curat întru Domnul să prăznuim.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Supunându-te lui Hristos, cuvioase, cu mână largă ai împărţit averea care ţi s-a dat, ca un rob ascultător şi Stăpânul te-a învrednicit pe tine de Bucuria cea de negrăit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Străbătând noianul înţelepciunii, ai câştigat ca un bun neguţător Mărgăritarul cel frumos şi te-ai îmbogăţit numai cu această comoară nesfârşită.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminat de Dumnezeiescul Duh fiind, tuturor ai trimis ca un soare razele cuvintelor tale, dorind mântuirea credincioşilor, descoperitorule de cele dumnezeieşti.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu adevărat de negrăit şi de nepriceput sunt pentru cei de pe pământ şi pentru cei din cer Tainele Naşterii tale celei dumnezeieşti, Născătoare de Dumnezeu pururea Fecioară.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce aleargă la Tine cu dragoste, mă rog, luminează-le; ca să Te vadă Cuvinte al lui Dumnezeu pe Tine, Adevăratul Dumnezeu, cel ce îi chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu omorârea patimilor prea înţeleptule, te-ai aflat în afară de trup; prin dragoste ai vorbit cu Dumnezeu, cel ce este Lumina cea prea curată şi prea luminată, care cere de la om numai curăţire.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeiasca Ta Lumină, Bunule, luminându-se acum purtătorul de Dumnezeu, s-a făcut stâlp cu totul luminos, trimiţând tuturor dumnezeieştile raze ale dumnezeieştii Lumini şi alungând întunericul necunoştinţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cel ce voieşte, ca un Bun, să se mântuiască toţi, te-a arătat pe tine, prea înţeleptule, povăţuitor celor rătăciţi ca să întorci pe mulţi spre calea mântuirii, de trei ori fericite, părinte Isidor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce poartă toate cu putere dumnezeiască şi le ţine împreună ca un Milostiv, întrupându-Se, Preacurată, este ţinut ca un Prunc în braţele tale, Cel împreună Veşnic şi de o Fiinţă cu Tatăl.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o …

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu engolpionul cercărilor împodobindu-te ca un preot, purtătorule de Dumnezeu, cu trupul şi cu sufletul, cu aceeaşi socotinţă înţelepţeşte ai hotărât a supune pe cel rău celui mai bun, vrednicule de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Egiptul patimilor şi al desfătării cercându-l, tare l-ai bătut, mărite cu loviturile înfrânării, părinte, lauda sihaştrilor netezind petrecerea credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce poartă toate cu putere dumnezeiască şi le ţine împreună ca un Milostiv, Întrupându-Se, Preacurată, este ţinut ca un Prunc în braţele tale, Cel împreună Veşnic şi de o Fiinţă cu Tatăl.

Irmosul: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Alt Luceafăr aflându-te pe tine Biserica, întru sine şi luminându-se cu strălucirile cuvintelor tale, strigă ţie: bucură-te prea fericite, de Dumnezeu înţelepţite părinte Isidor.

Cântarea a 7-a

Irmos: Dătător de rouă cuptorul l-a făcut îngerul, cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe tiran l-a plecat a grăi: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

La întărirea credinţei te-a pus Stăpânul pe tine, părinte, ca pe un soare, ca să luminezi cu făclie duhovnicească sufletele celor ce neîncetat strigă: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Spălat-ai întinăciunea trupului şi a sufletului tău, fericite, cu curgerile lacrimilor; şi făcându-te lumină celor de pe pământ, purtătorule de Dumnezeu, pe toţi ai învăţat să strige: Binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Stând pe temeiul cel neclintit al credinţei, pe tine, Maica lui Dumnezeu cea fără de prihană, te mărturisim Născătoare de Dumnezeu; că ai născut pe Cuvântul lui Dumnezeu fără de sămânţă, prea mărită. Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, prea curată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie cuvioşilor...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o jertfă cuvântătoare ai înfăţişat toată viaţa ta, părinte şi cu miros de bună mireasmă lui Hristos Dumnezeu, care a fost spânzurat pe Cruce; pe Acela Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Lăsând în urmă ca o moştenire de mult preţ cuvintele tale cele însufleţite, înmulţeşti avuţia şi după moarte, la toţi credincioşii, care înalţă pe Hristos întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Înfrumuseţatu-te-ai, prea fericite, cu frumuseţea cuvintelor tale; că te-ai arătat condei al Duhului Sfânt, scriind cu evlavie cunoştinţa Lui cea dumnezeiască, celor ce prea înalţă pe Hristos întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Către acoperământul tău năzuiesc, Ceea ce eşti cu totul fără de prihană şi apărătoare a vieţii mele acum te pun înainte pe tine, care mai presus de minte ai născut pe Dumnezeu Cuvântul; pe Acela Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie cuvioşilor rouă ai izvorât şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o rază a luminii a strălucit cuvântul harului în sufletul tău, prea fericite şi prin tine tot pământul s-a umplut de lumina lui; de care împărtăşindu-ne, lăudăm comoara înţelepciunii tale, părinte.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Isidor, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Urmând învăţăturile împărăteşti, cugetătorule de Dumnezeu, Sfinte prea cuvioase părinte Isidor, cu dumnezeiască înţelepciune ne-ai învăţat a ne închina Unei Singure Firi în Trei Feţe; şi ai teologhisit să o cinstim ca fiind Nezidită şi fără de început Preasfânta Treime, care izvorăşte Lumină tuturor credincioşilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflând răsplătirile ostenelilor tale şi dobândind în ceruri Viaţa nesfârşită, cere mântuire pentru cei ce laudă sfântă pomenirea ta, prea înţeleptule, împreună cu îngerii, înaintea scaunului Mântuitorului.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cuvântul lui Dumnezeu Cel fără de stricăciune, luând chip stricăcios, pe oameni i-a îmbrăcat întru nestricăciune, sălăşluindu-Se cu bunăvoirea Tatălui întru tine, cea

plină de har. Pentru aceasta, împreună cu Oştile cereşti, pe tine, Cea cu totul fără de prihană, te mărim.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cutează a căuta Oştile îngereşti; iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat, pe care slăvindu-L cu Oştile îngereşti pe tine te fericim.

Sedelna, glasul al 3-lea. **Podobie:** Pentru mărturisirea...

Carte de cunoştinţă a învăţăturii, alcătuită cu bogăţia credinţei prin Duhul cel Preasfânt, te-ai arătat, descoperind lucrurile dumnezeieşti celor ce au trebuinţă de ele şi viaţă vistiernicind celor ce o voiesc pe dânsa. Părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu să ne dăruiască nouă mare milă.

Sedelna praznicului Întâmpinării Domnului, glasul al 8-lea. **Podobie:** Înviat-ai din morţi...

Născutu-Te-ai din Maică, Cuvântule fără de început, adusu-Te-ai la Templu, Împăratul Slavei; iar bătrânul bucurându-se, Te-a primit în braţe, strigând: acum slobozeşte pe cel ce l-ai păzit după cuvântul Tău, Cel ce ai binevoit să mântuieşti, ca un Dumnezeu, neamul omenesc.

***

Isidor era de neam egiptean, fiul unei familii de vază şi rudă a patriarhilor Alexandriei Teofil şi Chiril. După săvârşirea în întregime a celor mai înalte studii [seculare] ale acelor vremi, el nu a mai luat în seamă slava şi bogăţiile lumeşti, ci a ales să se închine total vieţii duhovniceşti şi iubirii lui Hristos. A fost un mare şi înflăcărat apărător şi tâlcuitor al credinţei ortodoxe.

După afirmaţiile istoricului Nichifor, Sfântul Isidor a scris mai mult de zece mii de scrisori către diverşi corespondenţi, în care pe unii îi certa, pe alţii îi sfătuia, iar pe alţii îi mângâia şi îi povăţuia în viaţă.

În una din scrisori Sfântul Isidor scrie: „Este mai important să-i înveţi pe alţii prin trăirea propriei vieţi decât prin multă elocinţă."

Iar în alta, el spune: „Oricine doreşte să-şi sporească virtuţile, să le socotească el însuşi mici şi atunci ceilalţi i le vor vedea cu siguranţă mari."

Principiul de aur al Sfântului Isidor era acesta: „Mai întâi fă şi numai după aceea învaţă pe alţii cum se face, după exemplul Mântuitorului Hristos."

În vremea sălbaticei prigoniri a Sfântului Ioan Gură de Aur, când tot poporul era împărţit în două tabere, una pentru, iar cealaltă contra Sfântului Ioan, Sfântul Isidor, acest mare stâlp al Ortodoxiei, s-a aflat în întregime de partea Sfântului Ioan. El i-a scris patriarhului Teofil [rudenia sa], arătându-i ce mare luminător al Bisericii este Sfântul Ioan Gură de Aur şi rugându-1 să nu-1 mai urască pe acesta.

Sfântul Isidor a trăit mult şi a lucrat imens, slăvindu-L pe Hristos Dumnezeu cu viaţa şi cu scrierile lui.

Sfântul Isidor s-a mutat la locaşurile cereşti la anul 436 după Hristos.

(Sfântul Nicolae Velimirovici - Proloagele de la Ohrida - Pomenirea cuviosului Isidor Pelusiotul)